

29.

Reeuwijk
21 febr. 1945

SPITFIRE XVI

Berging juni 1990

Start : 21 februari 1945 14.30 uur
Neergestort : 21 februari 1945 15.35 uur (noodlanding)
Vliegtuig : Spitfire
Type : XVI
Registratie : SM 254
Luchtvaartafdeling : RAF no. 453 (RAAF) Squadron
Code : FU-K
Basis : Swannington/UK
Neergestort : Noodlanding gemaakt bij Reeuwijk
Oorzaak : Problemen met oliedruk motor

Bemanning : Pilot W/O W. Gadd – niet gewond

Doel : Bombarderen V-2 stellingen in het Haagse Bos. Daarna patrouille tussen Leiden en Utrecht. Het afwerpen van twee bommen is niet gelukt. Daarna een bomaanval uitgevoerd op een spoorlijn bij A-12 en een voertuig beschoten.

Doel : bombardeer de V-2 stellingen in het Haagse Bos, daarna patrouille Rijksweg Amsterdam-Leiden. Succesvolle bomaanval. De piloot is beland in een sloot in de gemeente Haarlemmermeer en door het verzet gered. Het vliegtuig is neergestort op een weiland achter de Hoeve Vondels Landleeuw in Abbenes.

In het boek 'Wacht binnen de dijken' schrijft Cor van Stam die in 1940-1945 het verzet in Haarlemmermeer coördineerde, het volgende over dit toestel en de piloot:

'Uit mijn archief een bericht van 20 maart 1945. Het was bestemd voor generaal Koot om het door te geven aan de geallieerden:

Hieronder geef ik u de gegevens van twee geallieerde Spitfirepiloten die zich sedert korten tijd in mijn district bevinden en die door mijn medewerkers zijn ondergebracht en worden verzorgd:

Regimental number A.U.S 416946
Rank warrant officer
Name CADD William Clark
Date of Birth sept. 29th 1923
Place of Birth Chrystal Brook (South Australia)
Squadron number 453

Regimental numer A.U.S. 414991
Rank warrant officer
Name Carmichael J.D.
Date of Birth July, 11th 1923
Place of birth Brisbane (Australia)
Squadron number 453

Ik verzoek U de gegevens door te geven opdat telegrafisch kan worden verklaard, dat zij zich in goede gezondheid buiten 's vijands handen bevinden.

D.C.-H&O

John Carmichael had geen geluk toen hij, na een aanval op een Duits transport in de Haarlemmermeer, zijn Spitfire omhoog trachtte te halen. De jager kwam niet meer uit zijn duikvlucht. Er zat niet anders op dan met zijn parachute de jager te verlaten. Bij zijn sprong kreeg hij nog een tik van de vleugel mee. Op de grond had hij meer geluk. Hij werd meteen opgevangen door mensen van de LO. Rinus van Kalmthout bracht hem in Oude Wetering bij Koos van der Meer (Roelofarendsveen) onder. Het is jammer dat hij zijn gastheer en gastvrouw niet kon verstaan, hij moest stommetje spelen.

John zat erg te piekeren over het lot van zijn maat Bill die ook uit Australië kwam en bij hetzelfde squadron diende. Waar zou Bill met zijn Spitfire zitten? Hij bleek ook neergestort te zijn. Hij zat in Reeuwijk ondergedoken en daar moesten ze hem nodig kwijt. Er kwam een verzoek om hem in Leimuiden te plaatsen. Dat kon wel maar voorzichtigheid was geboden omdat er net een bericht was doorgekomen dat de Duitsers provocateurs uitzonden die zich als geallieerde piloten voordeden. Bill moest aan de tand worden gevoeld. Dat was geen probleem want daarvoor konden we John goed gebruiken. Zo werden deze maats bij toeval weer herenigd. Later kregen ze slaande ruzie met de ontsnapte Canadeze tankbestuurder en de Amerikaanse infanterist. Het boterde blijkbaar niet tussen Amerika en Australië. Alle vier zijn tot de bevrijding veilig geborgen gebleven, geen Duitser die er weet van heeft gehad.

Kort na de bevrijding kregen John en Bill de kans om via Hilversum naar Engeland te vliegen. Als aandenken aan de Meer namen ze de eerste aardbeien mee voor koning George en Winston Churchill. Met het toestelletje draaiden ze driemaal een ererondje boven Roelofarendsveen. Het was elf uur 's morgens. Tegen enen kregen we over de radio al het bericht, dat de Britse koning en de premier de aardbeien uit Holland in ontvangst hadden genomen.

John en Bill zonden beiden een bedankbrief naar De Meer. John had toch nog kans gezien wat Nederlands te leren. Dat blijkt wel uit zijn brief:

'Lieve Gerard,

Ik ben nu thuis in Australie een maand. Ik gaan van Engeland 8 aug. En ik kom in Australie 9 september. Ik denk, wanneer deze brief ontvangen, jij en Miets zijn getrowed, waarom wensch ik julli veel geluk. Het is jammer dat ik niet kan kon over

voor de betrouwen. Ik heb nog de cigareten dat ik heb van Koos, niemand willen hem roken, ze zijn te slecht. Hebben de menschen nu genoeg cigareten in Nederlandsch en is er nu genoeg voedsel, dat hoop ik. De aardbein heb ik meebreng mij zelf. Hebt je niet gehoord van England op re aardbien.

Ik heb de brief van Koos ook ontvangen en schrijf hem achter deze brief. Ik niet verstaan Nederlandsch al te wel daarom moet je schrijf meer achterlijk zo ik kan alle woorden zien en als ik niet verstaan dan kan ik kijk in mijn woorden boek.

Handdruk

John (J.D. Carmichael)